

Pennan Olja © Brit Mari Billström Bus 11

Genom Konstnärens Öga

Jag vänder blad och pennan raspar över pappret. Den här pennan är inte bra. Den gnisslar och med ständigt avbrutna spetsar söker jag febrilt i pennhögen efter en bättre. Medan jag sitter och glori i högen dyker en väl gömd och undanträngd tanke upp, Bengt Hanssons penna.

Jag minns med vånda Bengt Hanssons dyra penna. Den pennan vilken han påstod att han alltid hade på sig, något som var hans käraste ägodel, en fysisk lekamen, förlängningen av hans arm, något likt en tvillingsjäl han måste bära med sig.

Pennan hade försvunnit, någon hade bestulit honom på hans heligaste tillgång. Han måste få tillbaka sin penna. Det var en kvinna utan avsikt som hade funnit den på bordet och tagit den till sig. Hon fann den tilltalande, speciellt när hon

skrev med den. Den var absolut något speciellt. Bra att hålla i handen, följsam mot underlaget. Man kan säga den var helt perfekt.

När Bengt Hansson flera månader senare upptäckte kvinnan vid ett sammanträde och såg det hon hade i handen höjde han genast rösten och avbröt alla samtal som pågick runt bordet.

— Det där är min penna och han sträcker ut en rak arm i riktning mot den stackars kvinnan som var helt ovetande om sitt öde och sin penna. Påhoppet var välriktad och med hög röst kommenderande.

— Kan jag få tillbaka den!, han pekar på pennan. Det var ingen fråga eller undran om det eventuellt skulle vara möjligt att hon av misstag råkat tillskansa sig denna briljanta penna vilken legat mitt framför hennes ögon.

Han reste sig raskt och rak i

ryggen klev han på i sina gummiskor runt bordet och mot henne, hon som hade pennan. Bengt Hansson tog den lätt bugande ur hennes hand.

— Den är min, frun. Han vände sig med en piruett och med pennan svängande likt en taktpinne i handen gick han med bestämda steg tillbaka till sin plats på andra sidan bordet. Lite mummel hördes här och var men snart återgick samtalen till där de blivit avbrutna. Allt var som det skulle igen och Bengt Hansson log mot kvinnan och kvinnan det var jag.

Brit Mari Billström

Hammenhög

